

Tupart dicit yrido. a grecis est nuncupata. eo q̄ stercore huma na comedat et fetenti sumo nutriatur. Hinc ei est spurcissima summida. crassis a capite exentibus galeata. semper in sepulcris cōmorans vel in fimo. cuius sanguine si quis se inunxerit. dormitum pergens demones in somnis se suffocantes videbit. cuius cor male factoribus valet. nam in suis maleficijs eo vtuntur. De hac autem dicunt physici. q̄ cum senuerit eo q̄ nec videre nec volare queat. pulli eius euellunt ei penas invalidas. et liniunt ei oculos herbarum succis et souent sub alis tonec recrescat plume eius. et sic renovata pfecte volet et videat. clare sicut et ipsi. ut dicit Iohannes.

Capituli. XXXVIII

De respiratione

Tespertilio a tempore nomine sum pscit. eo q̄ lucem fugiens circum uolat in crepusculo respiratione p̄cipiti motu attrito et tenuissimis brachiorum membranis suspensa. et est animal simile muri. non tam resonans vocem q̄ stridore. speciem simul volatilis et quadrupedis habet. quod in alijs aubus solet rarius inueniri. *Hucusq; yrido?* Dicit eriam glo. super ysa. iij. q̄ respirationes lucem fugunt. ceci enim sunt sicut et talpe. pulucrem lingunt. oleum de lam padibus fugunt. in tumultis parietum se abscondit frigido. diffissime sunt nature. Unde sanguis respirationis limitus super palpebras non sinet rectescere pilos. ut dicit Constan. et hoc forsan est quia sua frigiditate opilit poros. quibus opilatis non recrescent pili.

Incipit liber XIII

De aqua et eius ornatu.

Vaneius. ains et gne pſa
cius pſiculus hermanni
am Bergwilt.
Omnia vaneius defendere
mitibus armis.
Cum tenor fuit proprie
tate defendere modum.
dantur mihi vaneius.

Es scriptis

Appropriatibus ignis et aeris restat ut de aquarū effectionib⁹ quātū spectat ad h⁹ opusculū nūc aliqua di-

camus. Dicitur autem aqua quasi equa. q̄ nūc qui escit a motu tonec superficies eius adequeat. ut dicit Iohannes. li. xij. Et itaque elementū aqua summa sita. frigidū et humida respectu terre subtile et p̄spicuum pro proprio termino nō extensum. deflueret enim aqua ad nihil nisi alieno termio sistetur. Et que proprietate describit basiliscus generali in examenon dices. Aqua inquit interola elementā est utilissimum. celum enim trahit. terrā fecundat. aeren suis vaporib⁹ incorpat et cōdensat. scandit in sublimē et celum sibi vendicat. Aque enim sunt omnium nascētiū causa. quia fruges gignuntur. arbores et plantas p̄ducunt. iordes detergunt. peccata diluit. potum cunctis animalib⁹ tribuit. Est enim aqua terre coniunctua. penetratua. repletiua. caloris celestis nutritua. omnium inferiorum partium nisi enim hec inferiora suis exaltationibus temperaret. omnia in conflagationē vi caloris verteretur. Nec ab animalib⁹ potata nutrimenti transducit in carnis vegetationē. Nec piscibus dat spiracula. sicut aer animantibus p̄bet vitam et animationē. Nec suā diffusionē per interiorē ptes terre facit ptū eius unione nem terra enim ppter intensiōē siccitatis dissoluere fit in puluerē. nisi p̄ suā parte humorositate aquea vniuersit. Nec etiam transiens p̄ interiorē meat̄ terre a locis p̄ que transit in colore et sapore recipit mutationē. et ideo nūc falsa nūc dulcis appetet. nūc clara nūc turbida. nūc grossa nūc subtilis. Caret enim aqua terminata qualitate in colore et sapore. ut sic esset omnium color et sapor susceptiva facilis. Et ideo aqua quanto est ī se purior. tanto apparet obscurior. q̄ ad ipsum colorationē ipsam solaris radii nō subiungit. Nec mouet a fundo siue a centro ad circumferentias. nec sistit tonec equē eius superficies summa eque distantia a centro terre. Nec insuper lucem a radiis solis susceptā reflectit in celestia et refundit. Et ideo q̄z superficie habet speculare p̄ actionē reflexi luminis rerū obiectarū imagines in se representat et intuentū facies ad modum speculi manifestat. h̄c etiā radios ipsi substantiā penetrantes

Liber .XIII

diffundit et in ampliorē latitudinē extēdit, et ideo res in se vītas facit apparere maiores quā sunt in seip̄is. **P**as aque p̄rietates generales et alias plures i exāmeron poteris inuenire. **A**qua autē m̄tiplex est differētia. ut dicit idem. Aut enī in aere originē sumit sicut est aqua pluuialis. et h̄ec q̄z celestis terrenascentibus maxime est v̄tilis. aut te v̄lcerito terre scaturit. et eripit. ut aqua fōtanea et p̄tealis aut terra p̄terfluit ut flumina. aut orbem terre lateral. terc. cūcūt et mare oceanū et mediterraneū. quā omniū aquaz matrix est et origo generalis. ut dicit p̄stan. **A**qua igit̄ pluuialis ex se lucida est et clara subtilis leuis et sapida. cui claritas ostendit q̄ ei nihil aliud ad mixtū sit. leuitas vero et lapiditas subtile eius demonstrat substātia. **I**nter omnes aut aquas melior est ad tētre fecūdatō nem maxime q̄n cadit cuſ tonitruo. suo enī motu tonite discunt vaporem. vnde fit q̄ aquā subtiliat et repurat. que vero nūi est admixta. vel ex nūe resoluta p̄ior est. et ieūnis nō auenit. stomachū ei p̄cutit et contrahit. tuſlū gignit. dentes stupefacit. ut dicit p̄stan. **D**e aquaz autem differētis quo ad earū qualitates diuersas et varias efficacias. q̄e supra li. vi. de potu aque. **I**bi enī inuenies omnia plane diffiniti. Post aquā vero pluuialē melior est fontana. p̄cipue q̄ de pētra viua effluit aut de fonte alto scaturit et tēscēdit. **F**ons enī est caput et origo aque viue que manat et effluit cōtinue de occultis et abditis terre venis. vñ fōs quasi souē aquas est dicti siue fundens ut dicit Isido. **O**ccultū enī halet de renis terre egressum. et de p̄fundis petrarū meatib⁹ consequit̄ ortu suū. Aut ei fons siue aque multiplicatiū. suic̄ communica. nulli enī se occultat. ita p̄egrinus sicut indigenis se cōmunicat. **I**tem suiz aliorū est purgatiū. nam fontalis aqua que effluit a solida petra limpida est et sordiu maxime purgatiua. **I**tem fons ē renouatiū siue et aliorū immutatiū. nam aquas suas cōtinue renouat et renouationis et immutationis beneficum cunctis se in fontib⁹ immergeb̄to administrat.

strat. ut dicit glosa sup psal. **I**tē sitis est mitigatiū et refrigeratiū. cōfūantes enī et itinerantes refrigerat. et sientib⁹ potum cōgruū administrat. **I**tem loco. si bi adiacentū est fecundatiū. nam loca fontib⁹ magis vicina solent esse magis graminosa florida et etiā sepius ampli fructuosa. **I**tem fons in medio sui ortū vbi primo de terra eripit est puluerū et arenarū sibi obſistentiū a se reiectiū. nam vbi ebullit violentia sui motū p̄tes terrestres penetrat et dividit et partem a parte disgregat. **I**tem fons ratione sue claritatis et trāspārētie specularis ē et formarū sibi obiectarū representatiū. Et ideo intuentū facies apparent in fontib⁹ et resultant. et am rūgarū quā aliarū macularū deformitates se in aque fontane transparētia manifestant. **I**tem fons est sūm qualitatē temporis hyemis. s. et estatis siue qualitatis immutatiū. nam sūm macro. in hyeme fons caleſcit et estatis uali tempore refrigerat. **C**ui ratio est. quia calor in hyeme refugiens cōtrariū cōtrariū sui perit interiora fontiū. ex cuius p̄ſentia et cōculcatione cōtinua ora fontiū caleſiunt. **I**n estate vero contingit ex causa cōtraria ecōuerlo. nam ex dominante caliditate in aera fugit frigiditas ad interiora meatū et venarū fontium. ideo aque emanantes tunc temporis inueniunt̄ frigidiores. **I**tem fons ē sūm situm siue originis aquarū ad superiora emittens. ita enī alte in fistulis ducitur sicut oris. si enī in montis vertice scaturit. ad eandem altitudinis qualitatē in altitudine in alio monte cōduci p̄ fistulas cōſuevit. nec altius p̄ violentias defaciſ ducit quā in suo ortu primo erum pere inuenit. **I**tem fons quāvis in suo ortu fit p̄nulus. m̄ p̄pter sua indeficiente emanationē multo et magnōz fluuiorū est originaliter causatiū. Nullus enim est fluuius quin ab aliquo fonte occulto vel manifesto oriatur. ut dicit Isidorus. **I**tem fons est aquarū lacualū et als q̄eſcentiū melioratiū et quasi viuificatiū. quādo enim fons est modicus vbi scaturit et transit per magnū stagnū. aquas ibi stantes efficit saniores. et etiā p̄ſces de

gentes reddit simpliciter meliores. Itē fons est a vniuersitate meatib[us] terre p[ro] quis transit caloris et virtutis et saporis recepti uis, ut dicit Isi. video fontes nūc sunt calidi, nūc frigidi, nūc sulphurei et c. fm diuersas sc̄e qualitates terre p[ro] qua tran sit, ut dicit Id. li. xij. Et fons in italia cui aqua sanare oculor[um] vlcera eos uexit Item est fons in africa cui aqua voces canoras facit. Itē fons est in boetia duplex, vñ enī memoriam alter obliuionem inducit. Item in ethiopia est fons rubri coloris ex quo q[ui] bilent statim lymphaticus erit. Itē in sicilia sunt duo fontes quorū unus sterile facit, alter sterile fecundat. Fons est in Iдумea quaf in anno mutans colorē, nam trib⁹ mensili videat puluere ac si esset cū puluere mixtus trib⁹ sanguine, trib⁹ viridis et trib⁹ limpidus, hic fons ab incolis fons iob nuncupat. Itē fons est in syloe ad radices montis syon fluens, qui nō riuierat libo aquis, sed certis diebus et horis ebullit. Itē in sardinia sunt fontes calidi q[uod] oculis medent, fures arguit nam cecitate eorum facin' et tegit. Itē in egypto dicunt esse fontē in quo faces accele extinguitur et extincte accēdunt. Itē apud garamantes dicit fontē esse ita gente de die q[uod] nō bibat, ita ardente de nocte q[uod] nō tangatur. *Ducusq[ue] Id. A*x quo p[ro]t[er] p[ro]t[er] fons sapit naturā sui fundi, nam si dulce et purus habuerit fundū, et dulcis et pura erit aqua, et ecōuerso si sulphure fuerit fundus atq[ue] limosus, sulphur aut limu sapit aqua, vnde si fons in suo ortu sit corruptus et viciōsus, totū q[uod] inde effluxerit viciōsum erit et corruptus.

Capitulum primum

*D*e p[ro]f[und]o
Dateus est lacus defossus a potu datus, ut dicit Isidorus, de s[ecundu]s enim terre et cataractis oris aque quia ruptis terre venulis inferioribus aqua quasi sumando euaporat, ex cuius euaporatione aqua p[uteal]is generatur ut dicit idem. Qua vero p[uteal]is fm co[n]stan, inter aquas est grotior et indigesti bilior, tum propter terre saluginē, tum

etiam p[ro]pter ipsius quietē et p[ro]pter nimia elongationē ab aere. *Juxta* flumino aut aqua p[uteal]is defacili inuenitur et illius aque substantia complexione aque flumina lis assimilat, quādo vero p[ute] sit iuxta p[ute]ū, ille qui situatiter est profundior aquā vicini p[ute]i minus p[ro]fundū attrahit et in se recolligere soluit, a terra autem circūstante sapore attrahit, et iō nūc salam nūc dulcē ostendit. Itē aqua p[uteal]is frequenter corruptōes attrahit, quādo nō mouet, et idcirco repurget et subtilietur necesse halet ut sepius moueat et hauriat, quanto autē terre viue est vicinior, tanto aqua p[uteal]is frigidior et dulcior comuniter experit. Item in hyeme raro vel nūc cōgelat, nam p[ro]p[ter] tiam aeris frigidī hyemali tpe calor frigori attrahit ad interiora p[ute]i repellit, et ideo aqua ipsi et vapore calido smutata cōgelari nō permittit, imo calidior in hyeme q[uod] in estiō tpe inuenit. Item aqua p[uteal]is p[ro]pter situm eius in p[ro]fundo cū difficultate acquirit, et sine magno labore et artificio vix haurit.

Capitulum secundū.

*D*e fluvio
Eius a fluendo est dictus simus, enim fluvius est p[hen]nis fluvius, quia cōtinue fluit et nisi eius intercipiatur origo fluere nō resistit. Est igitur considerare in fluvio quo ad flumen p[hen]nitatem, quo ad situm p[ro]funditatem, quo ad motū circularitatem, per longissima enim terrar[um] spacia currere fluvius consuenerit. Item quo ad ortum sive sibi originale principiū et finalem terminum amaritudinis qualitates, omne ei flumen originaliter per occultos meatus in capitibus fontium a mari exit et per manifestos transitus iterū in mareredit, ut dicit glossa super Eccl[esi]s, primo ubi dicitur. Omnia flumina intrant mare et ubi dicit hiero. Dicunt p[ro]bi aq[uae] dulces que mari insuunt vel ardore solis consumi, vel saluginis pabula esse maris. Sed noster ecclastes aquarū sc̄e coditor, dicit eas per occultas terre venas ad capita fontium regredi et de matrice abyso

Liber

.XIII.

so in sua principia ebullire tē. Item est considerare in flumine quo ad mediuū p gressus inter suū finem et principiuū dul cedinis savorositatē. nam aqua flumina lis in rēnis fontiū per quas transit colla tur. vbi a sua salsugine spoliata contrahit saporem potabilem et in dulcedinem cō mutat. vt dicit Isido. Item quo ad aspe ctum specularē perspicuitatē. substantiā enī habet puram luci peruiā et ad modū speculi dyaphanā vnde teruz imagines obiectarū in fluminis superficie representā cur. Item est considerare quo ad fluminis substantiā mūdiciam et puritatem. quo ad eius cursum declinem et p̄cipitez velocitatem. quo ad impetus sui marciā mūrtozitatem. quia omnia obstruū la et cunctos obices diruit. cuius rapaci tan nihil finaliter resistit. sua enī impetuositate omnia in se projecta vel secum rapit vel saltē ad ripam ducit. naues onustas suo impulsu agitat et impellit. rotas etiam grauissimas celeriter p̄ violentiam circuoluit. sordes etiam in se projectas recipit. sed motus sui impetu receptas dissipat et dissoluit. Fluminis enim est sui et locorū per que transit mūdificatiuus. et aquarū lacualis et stagnorum per quas subintrat renouatiuus et a corruptione cōseruatius. p̄scuum diuersi generis nutritius. et fetoris et malii saporis in p̄scibus lacualibus et palu et stribus abstertiūus. et qualitatis eorum immutatiuus. habet etiam flumen sue flumius quo ad effectū multiplicem utilitatem humanis v̄sibus congruentem. nulli enim beneficiuz suum denegat. sed omnibus quantū est de se. se cōmunicat vnde tam iumentis q̄b̄ hominibus tam paruis q̄b̄ maioribus equaliter admini strat. sordes et immūdicias tam corporū q̄b̄ vestium mūdificat. estuantes restig erat. fientes potū reficit et recreat. loca si bi adiacentia irrigat et secundat. humoris sui effluentia radices et semina hu merciat ingrossat et impinguat. vt patet in egypto. vbi iacto semine in ortorum mozez a nilo flumine omnia campictia irrigant. vt dicit Rabanus super. xi.ca. deus. Terra tua nō est sicut terra egypti

tē. sua circūfluentia ciuitates h̄ alia has biracula munit et fortificat. tam victu lia q̄b̄ mercimonia ad ciuitates deferentes homines locupletat. arene accumulazione et terre limose compositione insulas format. loca munitionib⁹ cōgrua coadaptat. De aqua vero fluminali dicit Constan. q̄ illa est melior que tendit ad ortum solis. et que a latiorib⁹ montib⁹ ortum sumit. que vero tendit versus occidentem min⁹ est laudabilis. Dicit eti am q̄ flumina quanto sunt a ciuitatib⁹ remotiora tanto puriora sunt et nutriendis p̄scibus aptiora. Fluminib⁹ enim flumūt ciuitatū sordes et lauature balneo rum lutis effusiones et huīsmodi et q̄bus aqua fluminalis aliquādo contrahit corruptelam vt dicit idēz. Elqua fluminalis est laudabilis cui fluvius est velociforis currens super lapides paruos et fundum arenosum sive argillosum solidum sapidū et mundū. Nam ex qualitate terre per quā fluit colorēm contrahit et saudem. et ēm hoc variante flumiorū tam nomina q̄b̄ p̄rietates. vt dicit glosa super Gen. ii. Quāuis enī flumina cōmūna mati fortiant originem. a locis tamen q̄bus oriūtur et per que transiūt sicut colorēm contrahit et saporem sic et nomē. Quāuis enī multas aquas in se recipiat flumius influentes. q̄dū tamen cognoscit primus et principalis aliue. nomen pri mū p̄dere non refacili cōsuavit. Aquas enim quas influendo recipit. re et nomine sibi incorporat atq̄ ynit. vnde flumius q̄uis sit paru et modicus quādo de primo fonte primo effluere incipit. quāto tamen a suo principio plus elongat per aquarū influentiā. tanto plus crescit ut p̄t in danubio germanie flumio. de quo dicit Isido. libro. xiiij.ca. penul. q̄ a germanicis montib⁹ et parte occidentis oritur ex fonte paruo p̄gens contra orientem. le. flumios in se recipit. et. viij. ostijs in ponticū mare fluit. Utilis est autem omnis flumius q̄dū ripariū suarū terminos non excedit. Sed quādoq̄ym brūi inundatione seu niūi resolute terminos aluei sui egredit. tūc vicine et re planicie destruit sepius et submergit.

Sunt autem fluminum duo genera, ut dicit Isidore, li, xiiij, ca, xviiij. Unus dicitur flumen viuum de quo virgilius. Non est me flumen viuo abluero et ceterum. Aliud est torrens aqua scilicet cum impetu veniens et recedens, dicitur autem torrens quod pluvia crescit, siccitate vero torrescet, i.e. arescit, cui greci ab hyeme nomen dederunt quod crevit, nos ab estate quando deficit et arescit. Est autem recursus torrentis impetuosus et fortis, et ideo quilibet sibi ob mania diruit et ceterum secum trahit, ubi autem fluit terram concavat et corrudit, et lapillos ac paleas coaceruas post se vestigia derelinquit, vias destruit, vici na mergit, in mare descendit.

Capitulum tertium

De amne
Equis dicitur flumen nemore et frondibus redimitus sive cicerus septus, ut dicit Isidorus, sic ex amenitate vocatus, iuxta quem abundant herbe medicinales, volucres silvestres nidiificant. Inclusus recursu fere potius sumentes vel fervore estus se refrigerant exanimis vicinitate ibi abundant pascua et suum vigorem et viorem diutius retinent et relevant. Sunt autem quedam flumina de quibus specialiter fit mentio in scriptura, sicut phison, gyon, tigris, eufrates, iordanis et ceterum. Et autem phison, ganges, flumen, et dicit Isidore, li, xiiij, a gango rege dictus ganges. Dicerens te paradiso circuit terra, eufrath, indie, scilicet regionis. Et dicit phison, i.e. caterya, quod decem in se recipit flumia. Interpretatur enim mutatio oris, quia mutatur a facie quia habet in paradiso. Et hoc tribus modis sicut dicit magister in histo. In colore, quod alibi clarus, alibi obscurus, alibi turbidus. In quantitate quod alibi parvus, alibi magnus, et diffusus. Et in sensu, quia alibi frigidus, alibi calidus. Hic flumen abundat arenulis aureis et gemmis preciosis, in cuius etiis litoribus crescent arbores et herbe medicinales.

Capitulum. III.

De gyon qui flumen dicitur

Gyon qui et flumen est flumen mesopotamie de paradiso ex eius. Et dicitur hiatus terre vel terrenus quia turbidus est et limosus. Situr autem non procul ab atlante et circuit eam ethiopie et descendit per egyptum et irrigat plana eius, unde dicit Hiero, super amos, viij, ibi defuerit quasi riuus egipcius et ceterum. Huius dispositione dei totam egyptum semel in anno irrigat cumulis arenarum claudentibus ostia eius ne defluat in mare, post irrigationem autem solutus cumulis reddit in alueum suum, et sic tandem mare ingrediens a matre absolvitur. Hic flumen nutrit reptilia multum nocuia et venenosa sicut cocodrillos et bestiolam que dicitur enidros, de quo dicit Isidorus libro, xiiij, ca, iiij. Enidros inquit est bestiola ex eo nuncupata quod in aqua versetur et maxime in nilo, que si inueniret cocodrillum tormentem, volutat se in luto primo et intrat per os eius in ventrem et carpit omnia interiora eius et sic mortitur. Dicit etiam glosa super, xxvij, ca. Ecce, ibi quasi gyon qui est flumen flumen turbulentus est et multum contrahit lumen, unde limositatis ratione quam secum duicit terram per quam transit frugiferas et val de fertilem facit.

Capitulum quintum

De tigri
Tigris flumen est mesopotamie de paradiso egrediens pergit contra assirios, ut dicit Isidorus, qui post multos circuitus intrat mare eum, et locatur autem hoc nomine propter impetum et velocitatem ad instar tigris animalis nimio impetu percurrentis. Dicit autem Josephus quod tigris ortitur in armenia ex eodem fonte quo ortitur eufrates, et vocatur diglath quod sonat acutum vel angustum, currit enim anguste et acute ad modum sagitte proprie tigris lingua persica, id est, velox vel sagitta nuncupatur.

Capitulum sextum

De eufrate

Liber .XIII.

Eufrates est fluuius mesopota-
mie de paradiſo exiens copiosis
simus in gemmis, qui per medi-
am babyloniam fluit, hic ab vberate no-
men accepit, nam hebraice eufrata fru-
gifer dicitur et interpretatur, mesopotami-
am autem pfluit in quibusdā locis et ri-
gat sicut nīlus egypti. Salustius autes
autō certissimus asserit tigrum et eufras-
tem de uno fonte manare in armenia, q
per diuersa loca exēunt spacio multorum
miliū in medio derelicto, terra autē que
ab ipisis ambitur mesopotamia dicitur.
hucusq Isido.li.xiiij.ca.penul.

Capitulum VII

De torice
Orīx est fluuius sūm glosa super
Eccl.xiiij, qui alio nomine dicit
greco vel arapis, amnis armenie q̄ ori-
tur ex eodem monte cū eufrate sic dicit
eo q̄ rapacitate omnia p̄sternit, vt dicit
Isido.li.xiiij, vnde cū alexander eum vel
let transgredi ponte fabricato tanta vio-
lentia inundauit ut ponte diruetet. Hic
breuib⁹ internalis ab eufratis ortu ca-
put tollit, ac deinde in caspiū mare fluit
vt dicit Isido.ibidem. Dorix aut̄ dicit
a greco a parte terre ipsor̄, nam illa pa-
tria ybi fluit lingua ipsor̄ torica vocat.
vt dicit glosa sup Eccl.xiiij. Hic fluui-
us quasi quoddam brachium videt esse ti-
gris vel eufratis vel virusq cum ex eo
rem fonte in armenia orias, p̄ter quod
dicit abundare gemmis et herbis aromati-
cis quarū usus conuenit medicinae. torix
aut̄ medicamentū generationis interp-
tatur, mediate itaq tigri vel eufrate exi-
re de paradiſo dicit et pdire.

Capitulu OCTAUU.

De Jordane
Jordanis iudee fluuius a duo/
bus fontibus quoꝝ unus ior al/
ter dan vocatur, iordanis nominat⁹ est.
vt dicit Isidor⁹ libro.xiiij, nascitur autes
sub libano monte diuidens arabiam et
iudeam qui per multis circumitus iuxta
hierich⁹ in mare mortuū influit, qđ ipm
absorbet penitus et consumit. Hic fluui-

tempore messis triticee que solet in pa-
lestina vernali tempore iam maturecse/
re consuevit plus solito abundare quod
accidit ex ymbris serotini inundatione
et ex niuum resolutione sicut dicitur in
historijs et in glosa super Josue.iii, dicit
Jordanis rīpas aluei sui tempore mes-
sis impleuerat et eccl. xxvij, fere di/
citur idem. Hic fluuius est in multisq
uilegiatus. Primo quia regionē fidelū
iudeorū a regione incredulorū iudeam
scilicet ab arabia separavit. Secundo, qz
coram filiis israel se aperuit et eis ad ter-
ram promissionis transitū p̄bens, in arche
domini et populi p̄sentia se diuisit, vt di/
citur Josue.iii. Tertio, quia leprā naa/
man lyti abluit et mīdauit. viij. Regū.v.
Quarto, quia p̄ sui diffusionē sanctitati
et helye et helysei testimonij p̄hibuit, qz
virusq imperio obediuit, vt ptz.ij. Re
gū.ij. Quinto, quia ferrū contra naturā
aliatum aquarū non abscondit in fun/
do, immoſq ad suā sufficiem illud remit
tens, p̄phere qui pdiderat ipsum ut trece
peret eleuauit, vt legitur. viij. Regū. vi.
ca. Sexto, quia ex contactu mūdissime
carnis domini sacrificari meruit, quo me-
diante domini vim regeneratiā aquis
contulit et humane salutis sacramentū
in aqua fieri ordinauit, vt patet Luc.ii.
Septimo, quia in iordanē Johannes
bapti, et celos apertos videre et vocem
patris audire meruit, quādo totius tri/
nitatis mysteriū in baptizando dominū
intellexit. Sunt et alia flumina que no/
minantur in scriptura, sicut lunkabana et
pharphar que sunt fluuij syrie fluentes
uirta damascenū, quorum subductione
orti damasceni irrigantur et multiplicā
genere herbarum et arborum ac fructu⁹
multiplicatione fecundantur, de his di/
citur. viij. Regū.v.

Capitulum. IX.

De gazan
Gazan est fluuius medorum, qui
alio nomine dicit ydapses, quia
quoddam rege medoru⁹ sic vocat⁹
est, oritur autem in oriente et rubro mari
excipit, in vinculis aut lycis superhunc

fluminum dñe tubis et dimidia. que a sal
manassiar rege assyriorum captiue in assyri
os sunt deducere pmanere exules sunt
coacte. ut patet. iiii. Regum. xvii. sicut
due tribi captiuate a nabucodonosor
super fluminum chobar in babilonium fui
tunt multis temporeb loco collocate. ut pa
ret in Ezech. primo. Est autem chobar
flumen babilonicum per paludes babilo
ne se diffundens a tigris vel eufrate or
tum ducens ac in unum ipsorum iterum re
diens siue cadens. ut dicit Hiero. super
Ezech. Alij autem chobar parte sui hi
toris abudat salicibus et carectis. sicut di
cit glosa super locum illum. Isa. xvii. ultra
torrentem salicis ducetis. hunc torrentem
vocat babylonie flumen super quod
residens populus dei non resultat. immo
plorat. sicut scriptum est super flumina ba
bilonis et. Quid et alia flumina multis
famosa. sed de illis hic tacemus. qd de eis
mentionem in biblia non habemus.

Capitulum. X.

De lacu in generali

Lacus est latentium aquarum; re
ceptaculum in quo aqua retine
tur. nec fructibus admiscetur. ut dicit
Isidorus libro. viii. quod greci limum. id est
stagnum vocant. nam fontes labuntur in flu
mina. flumina vero in freta discutunt.
lacus autem stat in loco nec fluit. et ideo
dictus est lacus quasi aque locus. ut di
cit Isidorus. aquas enim quas scaturiendo vel
influendo recipit abs non transfundit.
Pisces autem lacuale. ut dicit Constan
tinus sunt landabiles et fluuale. nam
sua limositate pisces quos nutrit quasi
limum sapientes reddit. herbas supfluas
gignit in quibus ranas et vermiculos mul
tos nutrit. aqua fluens lacus subintrat
et influens. ipsorum aquas recentiores
efficit et ipsas a corruptione custodit. et
numia vero aquarum receptione frequen
ter ripa stagni rumpit et quicquid durius
intus nutritus est subito inanit. Liqua
autem lacualis ceteris est grossior et aqua
fluminalibus ad potandum minus laudabi
lis experitur. nam talis potus sepe astum
ptus multas generat in corpore passio-

nes. ut patet supra li. v. de aque potu. co
trahit autem aqua lacualis diversas vi
tutes ex fundo et situ ubi reuolgitur. si
cuit exemplificat Isidorus. li. xij. ca. iij. de
diversitate aquarum dicens. In ethio
pia inquit lacus est quo perfusa corpora
velut oleo nitescunt. Etiam lacus est in
africa que canoras facit voces. Item in
italia est lacus qui bilentibus aqua ipsi
tedium vini facit. in reatinis paludibus
iumentorum vagulas inducat dicuntur.
Item in assaltico lacu iudee nibil vivum
habens animam mergi potest. In indi
syde est stagnum in quo nihil natat sed
omnia submerguntur. In tragodite est
lacus in die ter amarus et tosiens dul
cis. Hec omnia recitat Isidorus. in li. et ca.
supradicto. Hec autem et alie consimiles
aqua pustulatum et lacualium diversi
tates accidunt ex varia qualitate venari
terre per quas transirent tales aquae. vel
a natura. et dispositione fundi ubi aque
huiusmodi recolliguntur.

Capitulum. XI.

Lacus asphaltum mare mortuum non
cupatur. mare propter eius ma
gnitudinem et profunditatem. mortuus
quia nihil gignit vivum. nihil enim recipit
ex genere viventium. unde nec pisces ha
bet nec volucres. sed quecumque viventia
mergendo temptaueris quacumque arte
statim resiliunt. et quis rebemerit illa
sa. confessum excutitur. sed neque a ven
tis mouet bitumine turbinis ventis resi
stante quo omnis aqua stagnat. neque na
vigatoris paties est. omnia autem vita ca
rentia in profundum merguntur neque materie
am aliqua sustinet nisi que bitumine illu
stratur. extincta lucernam in eo submerge
accensam vero supernature dicunt. hic loc
alphalti. et bituminis vocat siue mare sa
linarium. et est in iudea inter hiericho et zor
acham. longitudo eius usque ad zoroas arte
bie duagat stadiis septingens et xxx. late
tudo eius stadiis centum. vel usque ad vicina
zodomorum. Hucusque Isidorus. li. xij. ca. de la
cis et stagnis. In historiis dicitur. ea de
subiunctione zodomorum in fine. Dicit lacus

Liber .XIII.

nigras glebas bituminis euomit. 7 ideo lacus asphaltides dicis. in cuius tipa prima in arboribus nata usque ad maturitates coloris sunt viridis. que si matura incidas fauillas intus inuenies. unde ait Josephus. fauilla terre zodomorum fidem habet. simile dicis in glosa super secundam petri. iij. ca. super locum illud. ciuitates zodomorum in cinere redigens et. seruare adhuc voluit dominus regione contra positam speciem pristine pene. nascunt ibi poma pulcherrima que ex se cupiditatem edendi spectantibus generant. que si carpas satiscunt et resoluuntur in cinerem. sumus excitati quasi adhuc ardeat.

Capitulum.XII.

De lacu tyberiadis
Lacus tyberiadis ab opido tyberiadis est vocatus quod quoddam herodes in honorem tyberii cesaris condidit. Est autem stagnum maximum sive lacus omnibus lacubus in iudea salubrior et ad sanitatem corporum efficacior. Circum autem stadia centum. lx. ut dicitur. libro. viii.

Capitulum.XIII.

Se de stagno genesar
Eccl. lagnum genesarum dicit ibide est lacus amplissimus in iudea. quod longitudine. clx. stadiis extendit. latitudine. lx. diffundit. aquis transversis aurora non ventis. sed de ipso sibi creans. unde et genesar dicit greco vocabulo quasi generans sibi auram. tenetque per diffusio- ra spacia lacus frequentibus auris spiratis agitatur. unde purior est haustus eius et dulcior ac abilio ad potandum. Hucusque Isidorus. Propter magnitudinem vero eius sepe in euangelio mare vocat. non quia sit mare. sed potius est quedam magna iordanis refluxio. ut dicit glosa super Iohannem. ca. vi. Consuetudo est autem hebreorum omnem talem aquarum con- gregationem vocare mare. et ideo sepe maris nomine nuncupatur.

Capitulum.XIII.

De piscina

Piscina est aqua ad nutriendum pisces collecta. quae per antistram aquarum collectio non habens pisces piscina sepius nominetur. ut dicit Isidorus. Ad bonitatem autem piscine exigitur fundi soliditas aque in fluentis puritas et influentie continuitas. ubi enim fundus est limosus et paludosus. pisces saprosi nullatenus nutritur. etiam recens aqua non fluit aque stantes et non more faciliter cortus punctur. et ideo ad piscine renouationem per canalas et fistulas aque dulces et recentes induciuntur vallis et aggeribus ne influentes aque effluent piscinarum termini minuantur. De piscinis etiam riuuli ad ortorum irrigationem reduciuntur herbe et arbores iuxta piscinas sive magis viventes et fructifere inueniuntur.

Capitulum XV.

De riuo
Riuus a rigido est dictus. ut dicit Isidorus. nam a fonte vel a rivo fluvius dicitur ut inde ortus irrigetur. naturam enim et effectum sui originis sapit riuus. a fontali origine mediante riuo procedit fluvius sive lacus. ut dicit Euicet. Et autem riuus immundiciorum purgatiuum. terre fecidatiuum. rotutus animalibus et aubus ministratur. viroris et pulcritudinis in herbis et floribus conservatiuum. lapillorum et arenularum attractiuum.

Capitulum XVI.

De fluctu
Fluctus a statu est dictus. vento fluctuant. quae emines leviora quod semper in motu est vocata vnda. Et est vnda ab eundo dicta. eo quod continua agitatio motu nunquam quiescit. ut dicit Isidorus. li. viii. Autem mutuo se collidunt. et nunc sursum nunc deorsum mutuo se agitant et impellant. et ex frequenti allitione mutuo ipsum et se gignunt. arenulas et varias fundi particulas secum admiscendo sursum ferunt pisces allidunt et ex motu sui impetu meliores reddunt. et ventosi aeris subintra-

tione fluctu intumescit, et si m. r. t. impe-
tum nunc ascendit nunc descendit, et con-
cussione mutua aer concitat et ventum
signat, naues elevat et ad ripas terri-
munt et litora se cù strepitu stringunt, sp-
lunt i. motu et quiesceret non potest aut ei penit
deficiunt aut vindicis se agitant et diffundunt.

Capitulum. XVII

Gurges est in humine locus altus
sive profundus, a gutture guttae
est dictus, ut dicit Isido, eo quod aquae
insuentes absorbeat et absorptas itera-
to reuomat et remittat, unde propter sui p-
funditatem motu circulari et reflexo circu-
fertur, propter quod natates tefacili i guri-
gite piclitant. In gurgite etiam pisces
maxime se occultant, vix quodam gurgite
non exirent capiuntur.

Capitulum. XVIII.

Detramite
Rames est primus aque seu flumi-
nis recursus et exitus continuus a
fonte expensac meatus sui aliuei non reli-
quens, a fonte enim effluere incipit, et quo-
ulez mare intrauetur infra aliuei sui limi-
tes continue fluere non desistit, fundu suu-
co cauat et consumit, nauigio maxime con-
uenit pisces maiores nutrit, quod recentio-
rem aqua et fundu priorē habere gene-
raliter consuevit, cum maiori impetu fuit
qz aliqua alia pars aque, et ideo naues at
qz lignorum stirpes celerius secum trahit,
et ideo ramus dicitur a trabo is, vel trans-
mittoris, quia omnia imposita trahit ce-
lerrime et transmittit, quanto enim aque
cursus in suo tramite est recentior tan-
to est velocior, et omnia velocius secum
ducit sive trahit.

Capitulum. XIX.

Alluvio alluvionis et hecalluvies
dicitur latens et lenta aquarum
inundantia, ab alluendo vel abluendo
dicta, abluvit enim terram per quam trahit
et abluendo consumit, unde sub terra/
nea riparii consumptio ex aqua facta al-

luius o dicitur Job, xiiij. alluvione pau-
latim terra columifera, quanto autem per
absconditas riparii concavitates melio-
ri fluctu se diffundit, tanto periculosis
litoris soliditatē dissipat et dissoluit, nā
ripe superficies exterius solida creditur,
quia eius consumptio interior nō vide-
tur, sed ideo pes calcantis ripam faciliter
labit, qz consumpta interiori soliditate
lates vacuitas nō caueat, ut dicit cen-

Capitulum. XX

De abysso

Abyssus est aquarū profunditas
impenetrabilis, a qua fontes et
flumina oriuntur, omnes enim aque de
abyssō exirent et per occultas venas ad ma-
tricem abyssum revertuntur, ut dicit Isidore
li, xiiij. unde dicitur abyssus quasi
abuissus, quia eius profunditas visu non
potest, vel dicitur abyssus quasi sine brys
so id est sine candore, quia propter nimiam
distantiam a fonte luminis lucis
pulcritudine caret et decore, ut dicit Jo-
hannes damascenus, Abyssus nihil aliud
est qz aqua multa cuius finis est incom-
prehensibilis et inuisibilis, quia ad eius
termini lucis diffusio non attingit, vel
dicitur abyssus quasi sine base, quia ei⁹
fundamentū et sustentatio sensu non ve-
deretur, Et ideo primordialis materia qz
in principio nō erat forma determinata
distincta, abyssus ab Augustino est vo-
cata, propter quod dicitur in libro con-
fessionum, xij. Abyssus est corporale il-
lud quod fecit deus ut esset materia cor-
porearū rerum informis sine ordine et si-
ne luce, unde abyssus idem est quod pri-
ma materia, Et dicit Augustinus in li-
bro de simbolis, Terre inquit et abyssi no-
mine materiam nūcupauit que de nihilo
facta est ut ordinatisimo dei munere
primo capax formarum fieret, et deinceps
de formarentur quecumque sunt formata.
Vnde eadem materia aqua est dicta, tu⁹
quia fluida, tum etiam quia omnis for-
me est susceptiva, Unde dicebatur ter-
ra propter naturalem stabilitatem vel so-
liditatem secundum quam erat generationis
et corruptioni subiecta, Abyssus propter

Liber .XIII.

informitatē quia nulla erat formā disticta. dicebatur aqua ppter formationis possibilitatē sūm quā erat omnis forme et qualitatis poterūlter receptiua. vt dicit Augus. Abyssus itaq; ex se hæbet obſcuritatem. profunditatē omnium aquarum et fluminorū capacitatem insatiabitatem. quia nūc tot aquas recipit quin plures recipere posſit. inscrita dulitatem. inexhaustibilitatem. cōmunicabilitatem.

Capitulum. XXI.

De mari

Mare est aquarium collectio tam dulcūm qz salinarū. vt dicit Iohannes libro. xiiij. proprie autē dicatur mare. eo q; aque eius sunt amarae. vt dicitur ibidem. Et sequitur. vocatur autem mare equor ab equalitate. eo q; equaliter sursum est. Quāuis enī aque maris fluctuantes velut montes ergantur. sedatis tamen tempestatib; iterum adequantur. vt dicit idem. Idem autē dicitur pelagus quasi pellens vndas. qz in mari fit vndarū et procellarii motus continuis et impulsus. Mare autem vt dicit idem ibidem. qz omniū fontū se recipiat aquas et flumina. ex tanto tamen aquarū concursu nō suscipit incrementū. quod accidit ex hoc. vel quia ei magniudo influentes vndas non sentiat. vel quia amara vnda fluentiū consumat. vel quia ipse nubes multā aquositatem ad se attrahunt. siue q; illas auferant partinrenti partim sol epicet. seu quia aque dulces p occulta quedā foramina pcolate redeant ad capita flumiorū fontiū reuolute. Hucusq; Iohannes libro. xiiij. Scōm ambro. aut et basilii in examen. mare est aquarū aggregatio multiplicata p diuersa loca et noſa. sed tamen continuo vna semp mota vaga sono et spumosa in fluxu et refluxu lune natum. mitans. cui virtute et influētia consilier. Et autē mare caput et hospitiū fluminiū. fons ymbrū. quo sibi discrepantes populi copulant. iubſidiū in necessitatibus. et refugii in periculis. itineris componiū laborantis lucū. De mari etiam

dicit Aretio. in li. metbor. omniū aquarū mare est principiū et origo. h̄ est aqua etiam quies. et diuidit in reliqua maria. Dausa sit propter quā sit in mari salētā et amaritudo est. qz duo sint vapores humidus vapor et siccus. subtilis et aquosus. resolutus pars subtilior per motū solis et remanet grossior. et calore solis cum calefacit efficitur salsum qd remanet et amaritum. vt sudor et urina ex adustione. Sit enī res amara quādo remanet partes terrestres aduste aqueis et insipidis partibus consumptis. et te amaritudine p adustionis intentionē fit salēdo. vt patet in cinere i quo aqua colata sentitur salsa. Item aresto. in eodem. Aqua maris salsa grauior est aqua dulci. quia hec grossior. illa vero subtilior. cui signū est. quia omnia natat in aqua salsa et non in dulci. et profundius submergitur namis certens in aqua dulci qz in salsa. Et ideo i mari mortuo non mergit animal nec generat. quia vincit in eo siccitas. Item in li. de animalib;. In mari est aqua et pōt ab eo extrahi salēdo. quoniā si homo acciperet vas ferreum nouū crudum et clauserit ei orificiū et inīceret ipsum vacū in mari per diem et noctem. intrabit in ipsum aqua dulcis. Item idem in libro metbor. Que dulces eleuantur propter levitatem suā sursum. et que latē descendent propter gravitatem suā deorsum. et qd salsum est remanet in terra et dulce evaporat. Item idē libro de elementis. Mare in actionib; suis imitā naturā lune. qd patet. quia quandocūq; luna oris in aliqua hora diei vel noctis. tunc flumen ingrediēt mare in illa regione in q; oris luna extēdit ipm mare ita q; aqua illius fluminis reddit ad partē loci a quo curvit ac si esset p violentiā repulsā. et cum est luna in cardine inferiori. incipit aqua diminui sicut quādo luna vult oriri aqua incipit augmentari. vnde sicut ferrū sequitur adamantē. ita mare cursum lune sequit et virtutē. quere supra li. viij. in cōde luna. Item insipissat quoq; mare p ascēsum stelle q; vocat canicula. et mutat colorē et efficitur nūc viride nūc ceruleum nūc turbidū nūc clarū. Item macto. in

libro ciceronis. Oceanus in incremento lune ordinem istum tenet. Nam primo die crescentis lune fit copiosior solito. quia tunc mare plenius est in summo. deinde minuit secundo. et sic descendendo minuit usque ad diem septimum. et tunc est maxime in ultimo defectu. Incipit autem paulatim crescere iterum usque ad diem septimum. Die itaque quo luna est. xiiij. quando totaliter est plena. est iterato mare in suo augmento summo et iterum incipit minui per dies septem alios. Ita quando luna est. xxi. est iterum in suo minimo. Et crescendo incipit ascendere per septem alios dics ita quod quando luna est. xxvij. tunc iterum est in suo summo. Et sic semper mare quod recipit immutaciones quolibet mes. duas lez crescedo. et duas in decrecendo sum augmentum vel decrementum ipsius lunae. Semper itaque est mare in suo augmento et vigore quando luna plena est lumine vel verius celum et in nouilunio. vel visus terrae et in plenilunio fieri consuevit. et quanto luna in susceptione sine in amissione luminis sui plus proficit vel deficit tanto mare crescit amplius aut decrecat. Item mare sum Eretto. in li. vegetabilium. fundum et litus habet durum. solidum et arenosum et signum huius quod mare sit salsum super arenas est. quia obtinuerunt in eo partes terree sicce quia sunt salse. et existentia aquae diuisit lutum per partes suas. et ideo terra mari propinquata nosa est. Inter partes vero eius arenas diversi lapides et gemme mire virtutis procreantur. et arenarum attritu politur. Preter istas autem maris proprietates sunt quedam alie communes et omnino fere note. quas tamquam per simplices bonum putavi hic apponere ut materia habeatur aliqua mystica per ea similitudinem simplicibus. Quod videtur. Et itaque mare suum purgatum. oia enim cadauera et immunda a se rejicit. et oia immunda et mortua discutit per motum violentiam expellit. et dicit greg. Hoc mare est occultissimas venas sui abyssi diffusum. et tam fontibusque fluminibus materia sui huc etiame miserratum est. et dicit Hiero. sup Eccl. Hoc mare est

alantis et monstrorum multiplicis forme productum. mare enim logo plura producit nostra et mira quod facit ipsa terra. sicut dicit Rabanus. sup Eccl. cliiij. ibi. Illic pelara et mirabilia opa et varia letiarum est. Et in ps. Illic reptilia quoque non est numerus. Itaque quis mare substantialiter sit molle et liquidum. durissimum tamen certum tam animatarum quod inanimatae generatiuum. ut patet in Achillito et pisculo dute teste. et in lapidibus et gemmis quas emittit. Itaque mare quis in se non sit potabile vel delectabile quatuor ad gustum. est tamquam utile quo ad effectum. Multarum enim infirmitatum est curativum. sanat enim hydroscopicos ulcerosos et alios scabiosos. ut dicit Constantius. et multos alios curat. Item mare quis ex se sit salsum et amarum. per dulcedinem tamen venatum terre per quas transit est suu sapotis immutatum. dulcedinem enim quodam contrahit ex colatione terre per quam transiret. et dicit macro. Et resto. Item mare quartuplicem sit insipidum aut amarum. piscium tamen dulcum est nutritiu. latente enim habet dulcedinem quam fugentes pisces contrahunt nutrimenti congruum et saporem. ut dicit Limbro. Itaque mare mobile est et inquietum et ex suo motu est suu substantiae corruptionis piculo permutatum. quia ex continuacione mortis subtilizatur. et sic ne putrescat a corruptibili rictu permutatur. Item cum sit liquidum et male terminabile. tamen per se ipsum sustinetur et non per aliud. propter quod ultra litorum suorum terminos non est defacili pcessum. sicut dicitur proverbi. viii. Hieron. v. Job. xxxviii. Itaque sal sedine et amaritudine sua est dulcedenis fontium et aliarum aquarum influentium absorptuum. tanto enim reputatur aqua fluens dulcior. quanto plus a maris introitu elongat. Item ex collisione et mutua reuertitione suorum brachiorum quibus cingitur terrae est ventor contrarius generatus. et dicit Beda. Item incoluetis mare maxime est nociuum. est enim timoris custiuum. et doloris capitum generatus. tumultus et nauis. et vocatio. appetitus abiecius et post ablationem. Itaque ex vaporatione sumo fitatum quas emitit est nebula et nubium generatum. caliginis et obscuritatem

Liber .XIII.

aere inductiuū. traditor solis intercepti/
us. caloris solaris repelliū. Item colo/
rem p̄rū nō halens. p̄ qualitate vento
tū est sui coloris mutariū. nam mō na/
vī est. mō luctulentū. mō atrū. vt dicit
Iſi.li.xiiij. Itē mare multoꝝ piculop̄ est
in ſe ſtentiuū. modico ei flatu vēti redi/
ditur tempestuoſuſ pcelloſuſ feruidū et
tumultuoſuſ. Et ideo mare fretū dicit
dicit Iſi. ſc̄ feruidū habens motū. vt i
maris piculo. in quo ppter maris feruorē
ſtrepitū facienteſ ſcalla et caribdis eſſe di/
cunt. que ſunt duo loca piculo. a in qđo
multe naues facilime picl. tranſ. Et aut
ſcalla ingens ſaxū in mari emines mul/
ta bñs p̄mūctoria ſine capita ad q̄ collis
ſi fluct' horrendū ſtrepitū faciunt cui na/
ues aliquo caſu ipingētes a naufragio
nō evadūt. Caribdis ḡo eſt dicta. eo q̄
gurgiſuſ occultis naues ſorbeat. Et ei
ibi mare voraginoſuſ et q̄ ſi reſteſuſ in ſe
tortuoſuſ et ideo naues ibi tranſeūtes ſi
bi attrahit et in ſe deglutit. ac deinde me/
git. ter in die fluct' erigit et ter abſorbet.
nam aq̄s accipit ut euomat. iterato vo/
mity et ſurſum accipiat. vt di. Iſi.li.xiij
in ca.de eſtibꝫ mariſ et fretis. Itē aliud
notabile piculū occurrit in mariſ. vñq̄
litas fundi. q̄n in aliquo loco aq̄ eſt. p̄fū
dissima. et ſtatiuſ intra illiſ locū vir ēva/
dosa. et hoc piculū ſirtis vocatur. eo q̄ ibi
arene in cumulos ſhunc. Sirtis ei gre
ce idē eſt qđ trac̄. Et di. papias q̄ tales
ſirtes ſunt in mari egyptiaco et ei admifſe
tur. Et quo patet q̄ piculosis ē mariſ
trac̄ tu. ppter latetē ſcopulos. tu etiā
pter aenar cumulos ſub aq̄ piter adu/
natōs. q̄r in talibꝫ locis naues citiſime
ſtrungunt. Itē aliud piculū d̄r bithalas/
ſum. q̄n ſc̄ nauis onuſta impigit in fun/
dū multū bitumioſuſ et limoſuſ. q̄p̄ li/
mi tenacitatē nō pōt ſe eximere aut exi/
re. vñ di. hugo q̄ bithalassum ē reſtigiuſ
limo impſſum. Slo. tñ ſup act. xxvij. dīc
q̄ bithalassum ē cursus duoz matuum
magister ḡo in hysto. dicit q̄ bithalassum
d̄r lingua terre in mari ptenſa. hinc
etinde mari circūdata. Et d̄r bithalassū
q̄ ſi mare bifidū terre interiectuſ diuſū.
thalassum enī grece mare ſonat. Qn g

in bithalassuſ offendit nauis manet im/
mobiliſ prora. ſed puppis frangit retco
maris imperi ſupueniētis ſicut dīc ma/
gister ibidē. Itē trā ſretātes genera iſ
patiunt piculū aut rōne mariſ aut rōne
aeris aut rōne nauis. na; ſi mare fuerit
ſcopuloſum vndiq̄ rupido et ſaxis impe/
ditū. nō ſine periculo percaſit. aut ſi fun/
di habuerit ineq̄lē nūc cumuliſ areno/
ſis eleuatū. nūc vero ad modū voragi/
niſ de pſſum et pſfundatū. de faoli trā iſ
impedit. ſed et qñq̄ mare in ſua ſuſcie
ſubintertido ventis efficiſ ſumis tumu/
dū vndis ſeſe allidentibꝫ et matuo ſe co/
curientibꝫ fit nimii pcelloſum. Nauis
ſtuctibꝫ aſcēdentibꝫ et deſcēdentibꝫ picu/
loſe extonit. q̄r ſepe aut cōcutit aut a p/
cellis cōtrarijs operit. Item accidiſ pi/
culū et aura turbulēta. nam tpe tēpeſtuſ
et obſcuro et nebuloloſo mari ſe cōmitte
re ſolet eſſe plurimiſ piculoſum rotiſſi/
me quādo nauis p̄ceps fert in piculū
et periculū non videtur. maxime aut ſor/
midatur ventoꝫ nimetas et maxime qñ
venti contrarij caſu aliquo oriunt. quia
certi naufragiū tunc timerit. quāto autē
nauis per vniſ ſenti impulſuſ promou/
uetur verius portū. tanto fortioris venti
contrarij impetu compellit ad p̄cipituſ
aut ſaltem inter cōtrarios fluct' in peri/
culo dūtaſ ſerineſ. Item adducit peri/
culū nauis deſerentis teb. litas et inluſſi/
cientia. Non enī tutū eſt ſe cōmittere ſu/
per mare nauicule ſumis parue ſue ſtag/
ili et cōtracte. quia talis nauis nō eſt ſe
cura inter ſeuientis pcellaſ mariſ. quo/
niā vel ppter paruitatē ſuam fluctibus
opprimit et ſubuertit. aut ppter fragilita/
tem ventoꝫ et aquarū impetu conſringit.
aut ppter rūmarū et foraminū multiplici/
tatem. aquarū ſubintrañtū pondere ad
ima demergit. vel ſaltem ad portū in tali
nauicula tardī peruenit et p̄cipue quādo
in tali naui boni naucleri et gnari pſen/
tia nō habeſ. Tūc enī ſummuſ in mari eſt
periculū qñ nauis halet imperitū guler/
natorem et in circūſpectū. His et multis
alijs incōmodis ſubiacet mare tā medi/
terraneū q̄ ſe oceanū. vt di. Iſi. Vocant
autē tam greci q̄ latini mare oceanum

eo q̄ in modū circuli ambit orlem. **T**otam enī sp̄rā nostri habitabilis circūlū ocean⁹, a celeritate sic dictus. eo q̄ oceano circusat et discurrat, vel quia purpureo colore nitet oceanus quasi ceanus. i. celi circulus. et dicit **I**sido. li. xiiij. hic oceanus oras terrarū amplectitur. alteriusq; estibus accedit et recedit. respirantib; autem in profundū ventis, aut remouet maria aut absorbet. **E**t quis vñ sit mare quātū ad sui cōtinuationē, tamen ppter multifidos eius sinus de primis regionib; diversa vocabula sumpfit. vt mare gallicū a gallicis, et mare britannicū a britānis, sic et gadiacū mare a gadib; est dictū. vbi primo ab oceano maris magni limen aperit, vbi cū hercules peruerisset, colūnas ibi posuit sperans ibi terere esse finē. **D**ucusq; **I**sido. libro. xiiij.

Capitulum. XXII

De mari magno sive mediterraneo.
Mare magnū sive mediterraneū est qđ ab occasu ab oceano fluit ad meridiem vergit, inde ad septentrionē tendit, quod inde magnū appellatur, quia cetera maria in comparatione illius sunt minora. Dicitur autē mediterraneū, quia per mediā terrām vñq; ad orientē profundit, asiam et africā terminans et europā, cuius prime partis sinus qui hispania profundit, hybernicus et balearicus appellatur, deinde gallicus q; narbonēsem puinciam alluit, post ligusticus qui iuxta vñlē m̄ianuam est primus et vicinus, p̄og est tyrrenus qui Italiām attingit. Inde siculus qui vñq; ad cretā et sīcilia radit, qui post in paphiliā et egyptum se extendet, deinde per ellēspōtūm verlus septentriones magnis amfractib; se retrorquet, et tandem iuxta greciam et ulyscum in angustas septem stadiorum constringitur seu coartatur, deinde diffusus equore pauci curulis strigatur et facit propontidē qui mox in quinquaginta passus coartatur. **H**icq; bospor⁹ traci⁹ qui locus dicitur propontides eo q̄ preuenit mare ponticū et precedit. Idem dicitur bosphorus a transitu stricto et angustis meatus bōrum, vt dicit **I**sido. In

de diffunditur sinus ponticus amplissimus a tergo habēs mediotides paludes quod mare ex multitudine fluminū et aquarū dulcium influentū dulcius est atq; amplius nebulosum atq; preter fcas et telphinos, alias beluas marinas maiores nō patitur. **T**icut autē terra cū sit vna pro diuersis locis varijs vocatur vocabulū ita pro varijs regionib; hoc mare magnū diuersis nominib; nuncipatur. **D**ucusq; **I**sido. li. xiiij. Sinus vero maris dicunt maiores recessus, vt i marī mediterraneo yonicus ab yō rege grecie sic dictus **I**ones autē dicuntur atque menses vnde ionicū mare ab ionia vñq; in siciliā dilatatur. In oceano vero maximus est sinus caspius, indicus, persic⁹, arabicus, qui et mare rubrum dicitur. Rubrum autē mare est vocatū eo q̄ sit vñdis infectū, non tamen talem habet naturā quale videtur ostendere, sed ex vicinis litorib; viciatur gurges atq; inficitur, quia omnis terra que circūstat rūra est et sanguineo colori proxima et vicina. Inde enī minū acutissimū excerpitur et alijs colores quib; pictura variatur. Vnde cū terra talem habet natūram ex fluctu littus dissoluentib;, manus substantia rubrificatur. Ob locū etiam in his litorib; gēme rubee inueniuntur, nam hīmōi lapilli humo inuoluti cū inter arenulas sint attriti maris colorē retinent atq; fundi. Hoc mare in duos sinus dividitur, unus est persicus ab orientē, quem perse inhabitant, alius ab occidente arabicus, quē arales incolunt et frequentant, vt dicit **I**sido. li. xiiij.

Capitulum. XXIII

De pelago
Pelagus è latitudo maris sine labore et sine portu vt dicit **I**si. sumā hīns profunditatē, instabilitatē et motu, et nūitate cetor⁹ et alior⁹ mōstruor⁹ nutrītus diuersitatē multor⁹ vapor⁹ et fumositatis generās tensitatē ex quib; strahit obnubilationē et obscuritatē ex ventor⁹ varietate recipiens coloris mutabilitatem et collisione vndarū spumarū cōgregās in superficie levitatem et tumultuositatē

Liber .XIII.

emittēs et sonoritātē, tumultuosus ei est
pelag⁹ et sonor inquietū et piculosum, sicut
de mare superius dictum est.

Capitulū. XXIII.

De gutta

Gutta est minima matis v'l aque
sue pluiae particula, a totalitate
terram per aliquam violentiam separata, que
quidem ut dicit Isido, gutta dicitur quā
dō stat aut pendet de tectis aut arboribus
ac si esset glutinosa. Stillā vero dicitur
dum cadit, hinc et stillicidū dicitur quasi
stillā cadens. Nam stillā vo q̄z gutta a
resoluta suo pōdere inferiora petat, et dū
in cadendo est nōmē stillie, in stando au-
tem vel pendēdo obtinet nōmē gutte.
Stillā autem sue gutta in substantia ē
humida et clara et dyaphana, forma rotū
da, quantitate modica, virtute magna.
Nam terrā super quā cadit humectat et
secundat, radices et semina nutrit et in-
grossat, viorem in herbis et arboribus et
plantis vegetat et conseruat, pisces i ma-
ri reficit et recreat, ostrea impinguat ac
in eis margaritam generat, ut dicit Isi-
do, maxime gutta roris et cū sit in se mol-
lissima, ex frequēti tamen casu penetrat
durissima. Iuxta illud. Gutta cauat la-
pide, mōvi sed tēpe cadēdo.

Capitulū. XXV.

De spuma

Spuma est dicta, eo q̄ spumatur.
ut dicit Isido. Et sordido enim
aque generat, unde et mustū et ea que co-
quisitur spuma purgant. Sit autē spuma
propter interclusionē venti interclusi in
aque superficie motu aliquo agitate unde
propter inclusi aeris levitatem natando
aque superficietur, et cito quippe ex undarū
collisione gignit, sed tame cito dispergi-
tur et dissipat. Spuma maris q̄nq̄ inter-
lapides recolligit, sed p̄ feruidā lupue-
nientis calorē solaris actōez q̄nq̄ i pu-
mice, q̄nq̄ in spongā indurat.

Capitulū. XXVI.

De piscib⁹

Pisces a pascendo sunt dicti, vt
dicit Isi.li.xij.c.vij. terrā et her-
bas aquaticas lambunt et sic sibi
victum querunt. Dicuntur et reptilia, eo
q̄ natandi et reptandi speciem habeant.
In natando enim repunt c̄uis in profun-
dum se temerat. Unde Elimbro, in exa-
meron. Magna inquit inter pisces et
aquā vicinitas et cognatio est, extra enī
aquas diu viuere nō p̄nt, nec solo aëris
spiraculo sine aqua attractu diu viuūt.
Habent enim quandā reptandi speciem et
naturā, quia dū pisces natat contractio-
ne corporis in minorē se colligit longitu-
dinē, et iterū se extendens aque in nititur
quo nō repellens aquā in anterius se p-
pellit, unde utis qui busdā pennulis i na-
tando sicut avis in volādo, sed alio mo-
quia pisces natās pénulas mouet a pte
posteriori in anteri⁹, et quasi quibusdam
brachijs aut remis aquas amplectēt et
retinens in anteri⁹ se extendit. Avis vo-
mouet pennas sursum, et collectū aërem
per expansam alarū amplitudinē cōpel-
lit redire per partēs posteriorē vnde per
violentiam aëris, ppulsionem a parte poste-
riori mouet corpus in anteriorē. Speci-
es autem pisci multipliciter variatur
scilicet quo ad locū vbi generat, et quo
ad escam qua cibāt, et quo ad colorem
et formā variam qua ab unūcē dīscer-
natur, et quo ad substantiā qua cōpatiū-
tur, et quo ad virtutem qua diuerſimode
operat. Quantū igitur ad sitū sue lo-
cum vbi procreatur, magna diuersitas
est, quida enī in solis aquis, quida vero
partim in terris partim in aquis conser-
vantur, et talium pisciū genera sunt anti-
phidia, id est, dubia ab Isidoro dicta,
eo q̄ ambulandi in terris vslum et natari
di in aquis officiū retinent a natura, et
foce et cocodilli, castores et ipotami, i. flu-
uiales equi et hmoi. Nominiū enī ani-
malium terrestriū pisces nomina sunt
sortiti, ut canes marini et lupi, eo q̄ mor-
teant alios voracitate improba atq̄ le-
dant. Isidorus. In solis aquis viuētes
alii sunt in solo mari tegentes, alii vero
sunt in fluminib⁹ et in stagnis et in alijs
aquis dulcib⁹ cōmorantes, alii vero sunt

inter hos mediū nunc ad dulces nunc ad
saltas aquas pastus gratia diuerettes
Pisces vero a mari ad dulces aquas egre
dentes. in earū dulcedine delectatur et
impinguatur et conuerso. et hi nūc in ma
ti nūc in aqua dulci conuersantur multi
autem pisces sunt fluuiales. qui maris
salcedinē non ferentes gustata aqua sal
sa subito moriuntur. vel sursum ventrē ele
uant et super aque superficie natant qđ in
omnibꝫ p̄scebo manus et aque dulcis est
signū mortis. Pisces vero in mari natant
squamis halent duras et grossas p/
pter aque salse siccitatē. Pisces vero flu
uiales iquamas subtilest et spinas mol
les. spine vero in p̄scebo necessarie sue
tint ad sustentādū carnis eorū p̄terflu
dam molliciē naturale. **D**e cœt aut̄ **L**u
cen. el: gere bonos pisces s̄m naturā loci
vbi nutriuntur. dicens si cl. h. c. vi. In lo
cis inquit in quibꝫ morantur pisces est
electio. quoniam illi qui morantur in locis
petroſis sunt meliores vel dulciores et in
aquis dulcibꝫ curētes in quibꝫ nō sunt
sordes et nō sunt l. mōse neq; lacuāles ne
q; campestres et qui nō sunt de lacuī par
uis qui flumina nō imbibunt et in quibꝫ^{ne}
nō sunt fontes. Item idem ibidez. Et
pisces quidē marini sunt laudabiliores
qui sunt subtilest et meliores sunt illi qui
sunt pelagini non alias q; in alto pelago
nutriti. et qui morantur in aquis discoop
tis statu ventori supra se meliores sunt
illis qui sunt ecōtrato et illis qui in aq; s
multauū agitationū et velenentis exerci
tū meliores sunt illis q; habitant in aq; s
stantibꝫ. Unde pisces pelagini sunt me
liores q; fluuiales. et ipsi meliores q; la
cuāles. maxime si sunt longe a fluui et
a mari. halent enī quietē. nec eorū putre
sunt lauatur a subintriāte fluui sive mari.
Vnde tales pisces male sapiunt et cito co
putrescant. meliores etiam sunt pisces
tam marini q; fluuiales in pelago aqui
lonari et orientali q; in australi. quia ex
ventori impetuoso statu aque plus mo
uentur et amplius depurātur et subtilian
tur. et ideo illarū aquarū pisces pl̄ mo
uentur et exercitantur et a suis superficiis
magis emundantur. Item diuerificant

piscū species non solū s̄m generationis
sue locū. verū etiā quā tuū ad generatio
nis sue modū. Quidaz enī generatur p
ouationē. et quidam per coitum et sperma
tis emissionem. Unde dicit **A**resto. h. v.
Accidit generibꝫ piscū ouantū quoniam
quādo femina ouat sequit̄ masculū oua et
lac suū ejcit super oua. et omne qđ tangit
lac sive sperma masculi ex ouis erit pisces
et ideo que nō tangit̄ ut spermatē nō
pullificabūt. femina aut̄ est multe oua
tionis. sed maior pars ouorū transglutinat̄
a femina. et multa oua damnatur in hu
mido. et nō saluant ex eis nisi que ouane
in locis vbi sperma masculi ejcīt. quoniam
si oua saluarent nimis multiplicarent
ur. Seruant aut̄ pisces paritatē in suo
genere. sicut **A**resto. ibidem dicit. nunq;
inquit inueniebas p̄sces qui faceret coi
tum cū genere alterius p̄sces. fetus aut̄
suos diligūt et nutrit longo tpe. vt di
cit **A**resto. in codē. omnes p̄sces nutri
unt et custodūt pullos suos p̄ter ranas.
Item ibidem dicit q; p̄sces fluuiales et
palustres pl̄ ouant et citius q; alijs. q; in
maiori parte post quinq; mēles. Et h̄ au
tem oēs pullificat̄ post. cij. i. annū. paruit
enī pisces pullificant in locis vbi aqua
est iuxta radices arborū et canar. Itē idē
ibidē. maxima pars ouorū damnat̄ qui ar
to pisces ouātrāgādo quia cū p̄sens nō
sit masculus ab ipsius semine oua nō in
formatur. ab aubō enī et ab alijs p̄sces
bus diglutiūt. Item ibidē dicit. q; q
dam pisces generant sine ouis et sine coi
tu ex limo et arena. et ex putre. factōne
que est sup aquas. Item ibidē. tpe coit
ragant mares et feminine p̄sceū sicut grec
et ambulat̄ par cū pari. et multi ex eis cu
s pullificant infirmātur et propter hoc tūc
tis maxime deplendūt. Item ibidē.
quidam pisces paruit quādo ad arenas
fricant ventrē suum. In h̄ bzo aut̄ oratō
de animalibꝫ dicit. q; p̄sces effimeron si
ne coitu nascit. et cū vixent p̄ tres horas
diei tunc moritur. Pisces etiā in urena
non a suo simili cōcipitur. sed a serpente
quē sibilo p̄uocat ad amplexandū. vt di
cit **I**shali. cij. ca. vi. Ourenā inquit gre
cistannam vocant. eo q; le complicit in

Liber .XIII

circulos. hāc feminei sexus esse tradūt. et cōcipere a serpēte. ob id a pīscatorib⁹ sibilo euocatur et capitūr. fūste pīcussa vīcīntermitūr. ferula vero statīz. Hāc habere aīam in cauda certī est. nā capi te pīcussa vīcīntermitūr eām interfici. cauda vero percuissa et amputata statūm dīcit mori. Et contrārio te serpēte. nam pīrito capite vel absciso statūm dīcit mori. caudā vero inde abscisa diuīuit. Dīcit eti am idē Ior. q̄ serpēns deponat vīnenūm anteib⁹ coeat cū murena. sed pīleto ge nerationis actu resūmit vīnenūm suū. Et ideo murena in cōcipiendo non trahit vīnenūm a serpēte nec generat al iqd ser pentinū. sed sibi simile. vt dīcit idē. Itē quidam pīsces cōcipiunt ex solo rore sine oīis et sine spermate sicut ostree et alij q̄daz pīsces in conchis regentes. vt dīcit Ior. pīsces inquit elich p̄ noctem egredīunt aquā et in terris ex rore matutino cōcipiunt et pariunt. quoꝝ conche in decremente lune sp̄ manēt vacue. quidam etiam pīsces mouens ad cōceptū et ortūm sīm ortūm stellaz vel occasum. sicut dīcit Ior. et etiā Isid. vnde dīcit dī pīscē q̄ dīcītur australis. tūc pīsces illius genēris oriunt q̄n pliades incipiunt redēre ad occasum. nec appāret quoꝝ pliades iteroriantur. q̄zuis autē pīsces generentur. nullus tū mundoz pīscīn̄ habet testiculos. sicut nec aliqđ genus ser pentis nec aliqđ genus carens pedibus nec habet mamillas nec lac preter del phinos qui habent lac et lactat̄ fetus suos dū. sīnt parui. vt dīcit Aresto. li. vi. De quibus dīcit Isid. li. cii. c. vi. delphi nes quiꝝ symones nominant. sic vocant eo q̄ voceſ hoīm sequītūr. et ad vocem symphonie gregatūm ūenīunt et in ar monia telecant. quib⁹ i mari nihil ē re loci. nā plerūq̄z saliētes nauē trāsuolāt quoꝝ salt⁹ et lud⁹ i fluctu futurā signat tē pestatē. Est etiā delphini genēris nilo dorso ferrato q̄ tenera retrūm secātes iterumfūt cocodrillos. Isi. Itē diversificat̄ genera pīscīn̄ quo ad cībatōis modū. Ha Eunīc. dīcit li. ii. Illi q̄ cībanf herbis bonis tra dicib⁹ plātaraz sunt meliores eis q̄ come dūt lōrdes q̄ de cīvītati pīscīn̄ ad lo-

ca infusionsū. In examerō etiā dī. dīmet sīficant̄ etiā pīsces i pastu. nā quidā mu tu se ūeūorat et sua carne vīcīlīm pāscū tur. mīoꝝ apud illos esca maioris est. rūsus ille maior fit esca alteri pīdator alie ni. et cū alī ūeūorauerit tandem ab alio ūeūoraf. vt dīcit Aresto. li. vi. Carabo inq̄t vincit pīsces magnos et comedit iplos. multipes autē vincit carabonē et comedit ipm. Item ibidē. quidā pīsces pāscūtur i scēno et luto sicut carabo. et ppterib⁹ est pōnderosus et multū de luto in ipo mīetur. pīsces vō q̄ alios pīdans tentes habent fortiores. sicut de pīscē quodā quem greci phagion vocāt dīcit Isi. q̄ ita habet duos dētes vt in mari ostreis nutriat. vñ et tentat p̄ granditate et fortitudi ne tentū appellat̄. alij vō pīsces vt dīcīt in examerō tentes habēt minores. sed plures et tensiores ac acutiores. vt cito cībū acceptū incident et facile sine mora deglutiāt. ne cībū in ore dūtiūs detētus aque allūiōne auferat̄. Aliqui etiā pīsces cībū suū in arena fodiendo querūt sicut dīcit Isid. libro. xii. de porco mari no qui vulgo suillus dīcit. qui dū escam querit more suis sub aquīos fādit terra; circa guttur enī habet orificū. et nūsi rostrum arenis infigat. pastum non colligat. Item Aresto. libro. vii. Pīsces pro maiori parte comedunt carnes et comedunt se tempore pullificationis excepto fuscaleon. et vīuersaliter pīsces sunt gu losi et audi ad cībū et pīcipue pīscis qui dīcītur habatue. et propter hoc extendit̄ venter suū cū ūerit ieiunus. et lepe inflat ventre suū et ejicit a se alios pīsces quoniā ventre eius puenit ad os et non habet stomachū. Item differunt pīsces quo ad tempus et locū pastus. Nam quidam in aqua querūt cībum suū. et quidā de nocte super terrā ūerit ūotamus. equo scilicet ūuialis. sic dictus eo q̄ equo in dorso et in uiba sit ūimilis. vt dīcit Isid. qui die in aquis cōmoratur. in nocte se getes depascītur. hūc nūlus gignit vt dīcit Isidorus. Generaliter autē sīm Aresto. libro. vii. Pīsces plus laborat in die q̄ in nocte. et plus antē medianā noctē q̄ post. et ideo vt dīcit Aresto. xenantur

ante ascensum solis. et tunc ponunt venatores rethe. qd pisces nō bene vidēt hora illa et quādo augmentatur lux vident. odo re tamen querit cibū nocturno tempe. in odoriferis enī delectatur. et ideo dicit libro. iij. **E**nēra pisces odorant et audiunt. et ideo ad vasa noua quibz venātur citius accedunt qz ad antiqua. imo nisi fuerit nouis te facilis ad vasculū nō accedit. sepe enī per odore recipiuntur. vt dicit Jo. **E**st inquit telua in mari q te saeibus suis respirat aquā cuz vapore odorifero. pisces sentientes odorē sequuntur ipsam et intrant fauces eius post odore. que ipsos degluties ab ipsis sic cibatur. **D**icit etiam idem q est pisces nomine faste in cuius ore aqua hausta dulcescit quam pisces minores sequentes intrant in os eius quos subito accipit et degluit. Item dicit ibidem q delphini podo rem sentiunt et cognoscunt si homo mortuus in mare vnqz comedenter de delphis no. q si comedenter. comedunt ipsum. si vero nō comedenter. a mortibus aliop saluant eū. et ad littus pellunt eū csi rostris suis. Item dicit Arestro. et Plini. Item Arestro. li. vii. Pisces claras aquas et currentes inhabitantes nō cadunt sup res fetidas nisi habeant bonus saporē sicut nec aues. et in hyeme fugiunt a fundo maris prope terram querēdo calorem. et ibi querunt pastū suum. In estate vero ecōtrario a littoribz fugiunt. calidiū querendo fundū. et venantur in hyeme iuxta terram. sed in estate in profundō. Nam calor immoderatus ledit pisces. **T**reis dicit in eodem. **S**unt pisces qui apud ascēsum canicule moriuntur pre calore. similiū no net eis magnū frigus. maxime habentibz lapidem in capite. vt cancri et huiusmodi. nam lapis in capite cōgelatur et coagulatur. et moriuntur te facilis talis pisces. variātur etiam pisces species quo ad figuram et dispositionē. tam in quantitate qz in qualitate. **S**unt enī ingentia quedam beluarū genera quorū corpora mōtibus sunt equalia vt dicitur. qualis fuit cetus qui exceptit ionā. cui alius tan te fuit magnitudinis. vt instar inferni obtineret dicēte. **A**p̄pheta. De vēte infer-

ni exaudiuit me. **S**unt et alijs pisces ita patuuli qz vix hamo capiuntur. vt dicit Ibi. li. xii. **A**ssorus est pisces qui propter exiguitatem capi non potest. et ibidē dicit **E**ncharū est pisces paru. vix semipedalis ab herēdo sic dictus. qz enī exigui corporis sit maritne tñ est virtutis. nauem enī adherēdo retinet. nam nauis cui adheret licet ruat venti. sequant pcelle. qz radicata stare in mari videt nec moueri potest. nō in retinēdo sed tantummodo adherēdo virtus eius est. hū latini moron appellauerit. eo q nauigia stare cōpellat vt dicitur ibidē. In exameron etiā dicitur de eodē pisce. q ventoz. plentiens pcellas calculū arripit validū et tanqz anchora ne excutias fluctu trahit. et non suis se liberat viribz sed alieno pondere munitur et cōtra futurā tempestatē stabilitur. qzvidem naute sibi pcamen neutrō pueniat eos improuilos. sicut dicit Embro. et Veda. Dicit etiam Arestro. libro. iij. q feminēi pisces sunt longiores masculinis et sunt dūtioris carnis. et anterius masculi durus est. et similiter sapius. In feminis vō inter et posteri durus. Dicit aut̄ Aluicēna li. iij. q meliores sunt pisces qui nō sunt magnū valde neqz habent carnē nimis durā et sicca et in quibz non est nimia pinguedo nec mustillago in quibz non est malus sapor vel odor. suavis aut̄ savoris sunt conuenientes. nō nimis pingues. nec habentes superflua pinguedine neqz grossam maciem. et in quibz non accidit post exitū de aqua cito feror. tili qui habent durā carnem salsi meliores efficiuntur. et in ilis qui sunt dure carnis. melior est ille qz minus est mellis. Ex quo pater diuerſitas in pisibus quo ad substantiā et qualitatē. **O**mnis enim pisces sicut dicit idem generaliter frigidus est et humidus quidam tamen sunt in cōparatione cōplexionis pisces ceteris calidores. et maxime quando sunt saliti. Et ideo quando sunt valde recentes generant fleuma asquosum et mollificat nervos. et non sunt conuenientes nisi valde calido stomacho. Salitudo magis conuenienter mediante. Lapita enim saltorū pisces vsta sanat

Liber .XIII

morsum canis rabidi et puncturam scor-
pionis eradicant carnem adulterinam in
ulceribus et conferunt ulceribus putridis et
saniosis. Similiter ius omnis pisces co-
fert venenis bibitis et puncturis. Iuli-
tos enim halent alios effectus sicut ibidē
dicitur. sed hec dicta de eorum qualitate et
substantia nūc sufficiant. Item differunt
pisces in vivacitate sensus et ingenio sa-
gacitate. Multo enim sunt plurimi inge-
niosi. aliqui enim miram astutiam halent
euadendi quādo sentiunt insidias pisca-
torum. ut dicit Isi. libro. xij. Augli in-
quit est genus pisces multū agilis. nam
vbi dispositas sentit piscautorū insidias
cofestim retrosum tendit. et ita cito re-
tex transilit. et volasse ab astantibus vi-
teatur. Item dicit idem ibidē de escaro
eo q̄ escarus solus inter pisces escā tu-
minare philetur. hunc dicit plinius esse
ingeniolum nam dum sentit se intrasse
sportulā piscaoris non ex fronte erum-
pit nec infestis vīminib⁹ caput inserit.
sed crebris caude ictibus et aduerso fo-
res latrare incipit atq̄ ita retrosum re-
dit. quem lucrantē si aliis escararū forte
viderit exterius ut terumpere satagentem
aduinet caudam in ore eius apprehen-
tens prout potest ipsum liberare et extra
hore intendit vel cōtendit. Ad hoc dicit
idem. Longus quidem p̄lytes neruus
habet. ingeniosus est in solertia escaz ac
quarendi. nam cibū in hamo appetēs sed
aculeū timens nō morsu sed suis pinnu-
lis hamū complectif. et nō prius ipsum
dimittit quin escam circuoserit. Lan-
cri etiam ostreis inimicatur. earū enim
carnib⁹ viuū mīro ingenio. Nam q̄ for-
tem et validā eius testa aperire non pos-
sunt. explorant quādo ostrea claustra te-
stacum suarū aperit. et tunc cancer quila-
titat in insidias latēter lapillū inīgit ne
ostreū claudere se possit. et ita impedita
clausura. carnes ostree deuorat et corro-
dit. Ostrea autē a testa sunt dicta. qua
interior carnis mollicies munif. Greci
enim ostreā testam vocāt. et dicit totus
ile pisces cū sua testa ostreū in neutro.
sed ostrea in feminino dicis eius caro di-
cūtur etiā tales pisces conche et ochilia

quia deficiente luna tales pisces cau-
tur. id est. evacuantur. Luna cū in augmē-
to fuerit auger humores. diminuit vero
humor cū luna fuerit in defectu. et ideo
pisces clausi in conchis in lune incremē-
to turgescunt. et in defectu evacuant. In
his aut̄ conchilbo precciose generat mar-
garite. de quib⁹ dicit plinius et ali⁹ qui d̄
animantū scripsierunt naturis. q̄ tem-
pore nocturno littora petunt. et celesti rōre
margaritas cōcipiunt. vnde et tales con-
chilie margaritifere et herelie sunt dicte
in quarū carne p̄ciosus calculus solidat
et est nobilissima gemma que sic ex rōre
vernalis temporis generat. que quāto al-
bior et lucidior. tanto efficacior estimat.
Sunt et quedā conchile siue conche mu-
rices dicte ab asperitate et acumine. que
alio nomine conchilia dicuntur. que circū
cise ferro lachrymas purpureas coloris
emitunt. ex quib⁹ purpura coloratur. et
inde ostrū est appellatū. quia ex humore
teste elicitur hec tinctura. ut dicit Isid.
Has et multas al's piscium p̄prietates et
naturas in li. pliniij et resto. et in Isido.
et in exame. ambro. et basiliij poteris in-
uenire. ne tedium inferam legentib⁹ de
hac materia hec sufficient. Dicit etiam
plinius. ut dicit Isido. li. xij. q̄ piscium
sunt in aquis genera. cclviij. ex quib⁹ mī-
ta quedā nature intellectu ordinē tem-
porum suorū cognoscunt. quedā in suis
locis sine mutatione vagantur. quedam
sine temporis obseruatione viuunt. que-
dam vero cōmixtione masculi et feminine
concipiunt catulos suos. ut cetus. Idem
autem est cetus et balena. et sunt balene
immense magnitudinis belue ab emit-
tendo et fundendo aquas sic vocate. Om-
nibus enim alijs beluis marinis altius ias-
ciunt vndas. Balena enim emittere dicitur.
Cete autem dicitur a corpore um-
anitate. ut dicit Isido. li. xij. Dicitur
autem in libro Porath. Cetus abundat
in spermate. et post eius coitū cujus femina
qđ sup̄fuit supernataque aque. qđ collectū
et tehecatū in ambre substantiā cōmu-
tatur. qđ enī multū esurit. vaporē odori
ferum ad modum odoris ambre ex ore
suo emittit. in quo pisces telecātur. qđ

pter vaporis redolentiā ipsius orificiū
ingrediuntur. et sic decepti ab ipso reuora-
tur. In hoc pisce ut dicit idem. materia
terrestris dominatur plus quam aqua. et ido
multe est corpulentie et pinguedinis.
Unde i senectute per magnitudine cor-
poris in eius dorso coadunatur puluis et
condensat intans q̄ herbe et frutices ibi
crescent. ita ut bellua insule similis eē vi-
deatur. ad quā si nauigantes incaute ap-
propinquauerint. sine periculo vix euau-
dunt. Nam aquā in tanta quantitate de
ore ejusq̄ sup nāvium et diffundit q̄ ipam
aliquando obruit et submergit. Quare eti-
am est pinguedinis q̄ quādo pīscatorū
percūtitur venabulis sive telis vuln̄ nō
sentit nisi prius pinguedo totaliter per-
foretur. sed quādo caro interior leditur
tūc facilime capitūr. quia amaritudinē
aque salse non lufferens littus petet. Quā
te autem est quantitatis q̄ nō capitūr to-
ra patria ex sua captura emendas. La-
tulos suos amore miro diligit et eos i pe-
lago longo tempore circūducit. q̄ si eos
ab arenarii cumulis impediri contigerit
aque multitudinē in ore collectaz super
eos fundit. et siceos a periculo liberās ad
profundū pelagi reuocat et reducit contra
omnes occursus ipsius nocuos pro eorū
defensione se opponit. et semper inter se et
mare in parte tutiori eos ponit. et quādo
inualescit tēpestas fetus suos achic iu-
uenes et teneros in ventrē suū cōtrahit
quos serenitate facta viuos euomit ite-
rum et emittit ut dicit idem. Item io-
rat̄. contra cetum pugnat quidam pi-
scis serpentinus et venenosus sicut coco-
drillus. et fugiunt pisces ad caudam ce-
ti. qui si deuict̄ fuerit pisces p̄dicti mo-
riuntur. Qx si nō poterit ille piscis pesti-
fer deuincere cetum. a fauculo suis fumo
sum vaporē fetidissimū in aquā emit-
tit. Ut vero fumo odoriferō de ore emis-
so. fetidum odorem repellit. et sic se et suos
protectit et defendit.

Finit liber.XIII.

Incipit liber deci-
mus quartus De terra et partibus eius.

Ostqua di-
uina coopante gratia co-
pletus est tractatus de
proprietatibus corporis
supremi luminosi. sc̄ ce-
li et corporis intermedij lucidi perspicui
et dyaphani. sc̄ ignei aerei et aquei. xl;
timo dicendū est de proprietatib⁹ corpo-
ris infimi et opaci. et hoc tam in generali
quā in speciali. Corpus autem infimus
et extreum est ipsa terra respectu celi.
De cuius proprietatib⁹ cōmunitbus ali-
qua sunt hūic opusculo inserenda. et hoc
quo ad eius substantiam et qualitatem et
contentū sive ornatum. Continet autem
in se interius pro ornatu omnia metheo-
rica et mineralia sicut lapides et metallū
et exterius vero sensibilia sicut bestias et in-
menta et vegetabilia ut herbas plantu-
las et arbusta. de quibus omnibus ponē-
da sunt aliqua in hoc tractatu. prout te
eis sacra scriptura videtur in superficie
facere mentionē. Simplicia autē et omni-
bus fere nota credimus hec pro sim-
plicibus sufficere detere. et ideo de illis
paucā recitantes maiora maioribus et
subtiliorib⁹ reseruam⁹. Hoc
autem in principio hūi opusculi volu-
mus protestari. q̄ patuz aut nihil de no-
stro hic apponimus. sed autē tēca sanctos
rum et etiam aliquor p̄bor dicta quēad/
modum in p̄cedentib⁹ fecimus intercaliter per ordinem inseremus.

Capitulu primū.

De terra
Extra itaq̄ ut dicit Isidorus lib.
bro. xiiij. ca. i. est in media mun-
di regione posita. ab omnib⁹ par-
tibus celi in modum centri equali inter-
uallo separata que singulari numero to-
tum orbum signat. in plurali vero singu-
las eius partes. Est autem dicta terra
ut dicitur ibidem a superiori parte qua-
teritur. Hec et hum⁹ dicitur a mari bus
mido cui coniungitur. Dicitur et tellus.